

ՄԱՅՐ ԱԹՈՌ

Տառապող Հայութեան ջերմ բարեկամ, տասնեակ տարիներից ի վեր նորա համար անկեղծ ցաւակցող և գործող Լորդ Ջէյմս Բրայսի ծառայութիւնները գնահատելով, Ն. Արքութիւնը հաճել էր տարւոյս Ապրիլ 27-ին առանձին կոնդակով իւր Հայրապետական օրհնութիւնն առաքել ի տրիտուր մեծ Անգղիացու մարդառէր զործի:

Այդ կոնդակը մինչև վերջին ժամանակներս զեռ և պատեհութիւն չէր եղած յանձնել Վահմ. Լորդին, վերջնիս հիւանդութեան պատճառով, թէև հայ արուեստի և գրչութեան դեղեցիկ նմուշ այդ գործը վաղուց էր ուղարկուած Եւրոպայի առաջնորդ Գեր. Տ. Գէորդ արքեպիսկոպոս իւթիւնեանին՝ պատշաճ եղանակով մտառւցանելու այն:

Ն. Գերապատութեան յանուն Վեհ. Հայրապետի զեկուցագրից յայտնւում է, որ ըստ կանխորոշ ժամագրութեան, Վահմ. Լորդ Ջէյմս Բրայսի, անցեալ տարուայ նոյեմբ. 30-ին, ըստ Եւրոպական տօմարի (Նոյ. 17, Եշ.), Եւրոպայի առաջնորդը, հետն ունենալով Լոնդոնի Հայկական Յանձնախմբի ամրողջ կազմը, բաղկացած ինն հոգուց, որին չկարողացաւ միանալ Մանչեստրի Յանձնախումբն անակնկալների սրատճառով, մատոյց Ն. Վահմութեան Հայրապետական օրհնութեան կոնդակը. հետեւալ խօսքերով.

«Սմենայի Հայոց Ս. Հայրապետն, իմ վեհաշնորհ Պետու, պատիւ ըրած է ինձ յղելու աոյն Օրհնութեան կոնդակը, մտառւցանելու Զերդ Վահմութեան, իբրև յայտարար անկեղծ համակրանաց և խորին շնորհակալութեան առ Զեղ, «որ ի սկզբանէ անտի տառապեալ Հայ ազգին սիրող և

համակրող եղած էք և, ամեն պարագայի, մանաւանդ վերջին և ներկայ շարունակեալ աղէտից մէջ՝ մեր թշուառ «Հայրենակցաց պաշտպան Հանդիսանալով և ըստ կարի սրբելով բիւրաւոր Հայոց արտասուքն, և' խօսքով, և' գործով զօրավիգ էք եղած նոցա Անդղիական մեծ ազգի առաջ, ինչպէս և դուրսը:

«Մատուցանելով Ազգիս Ա. Հայրապետի սոյն օրհնաձիր Կոնդակը Զեր Վաեմութեան, կը մաղթեմ: յանուն Ն. Ա. Օծութեան. Զեզ քաջառողջ և երկար կետնք, որ միւթարութիւն է Հայ ազգիս համար, նոյն ջերմ պաշտպանութիւնը ցոյց տալու նորան ապագայում ևս և զօրավիգ վինելու նորա դատին»:

Պր. Յ. Մոստիճեան թարգմանեց Եւրոպայի առաջնորդի դիմումը, որին ի պատասխան Լորդ Ջէյմս Բրայս ասում է հետեւեալը, խնդրելով յայտնել այս մասին Ն. Սրբութեան.

«Զերոյ ըարձո սրբազնութիւն
և ա'զնուորեարք,

«Խորապէս յուզուած և անչափ պատուած եմ զգում «ինձ Ն. Սրբութիւն ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի կողմից ռուղարկուած Կոնդակի առաքմամբ և ջերմ շնորհակալիքս «եմ յայտնում Նորան այն խօսքերի համար, որ ուզզել է «ինձ՝ իմ դէպի Հայկական դատն ունեցած երկարամեայ «առնչութեանս համար: Կը խնդրեմ հաւաստիացնէք Ն. Ալբութեան իմ շնորհապատութեանս և գնհատմանս «մասին, որ զգում եմ իւր ասածների համար:

«Ճիշդ քառասուն տարի է անցել այն ժամանակից, երբ «առաջին անգամ այցելեցի Ճիւնապահ Արարատի ուլերի մօտ ապաստանած էջմիածնի պատկառելի վանքը, այն վայրը «որ այնքան յարգի է և սուրբ տմբողջ Հայութեան համար, «որովհետեւ դարերի մի երկար շրջանում նոցա կրօնական «կեանքի կենդրոնն է եղած: Այդ ժամանակ էք, որ ես «ճանաչել սկսեցի և օգնել ցանկացայ Հայ ժողովրդին: «Ես. Սրբութեան նախորդներից մէկին—յիշատակաց ար-

«ժանի և նշանաւոր Խրիմեան կաթուղիկոսին—անձամբ աճանաչելու պատիւն եմ ունեցած, այն անձին, որի ընտ- ւորութեան աղնուութիւնը խորապէս ազդել է նոցա վերայ, որոնք տեսան նորան Անգղիայում և որին, ինչպէս ես շատ լաւ զիտեմ, խանդաղատանքով են յիշում այն բոլոր զգայրերում, որ Հայ լեզուն է լսւում: Չնայելով, որ ան- հարող եմ եղած անել Հայկական զատի համար այն, ինչ որ կցանկանայի կատարել, սակայն այն փոքրիկ ծառայու- թիւնն ես, ինչ որ կատարել եմ և մատուցանել եմ կա- բողացած՝ արել եմ ամենայն անկեղծութեամբ և ի բոլոր սրտեւ, ուսովհետեւ այդ իմ արտօնութիւնն եմ համարած, ինչպէս և պարտքո՞ւ պաշտպանել մի զատ, որ Քրիստո- նէութեան և ազատագրութեան զատն է:

«Այս վերջին քառասուն տարիները անջինջ վշտա- կրութեան և տանջանքի տարիներ են եղած Հայերիդ հա- մար, իսկ վերջին երկու տարին, այդ շրջանի ամենասոս- կալի օրերն են եղած: Մենք երեակայել չեինք կարող, որ «Արդիւլ-Համիդի աննկարագրելի զաժանութիւններն ան- ցնել կարելի էր, սակայն Երիտասարդ թիւրքերի կառա- վարութիւնը մոռացրեց Արդիւլ Համիդին իսկ, Կոտորած- ների և արտագաղթի այն զօրեղ թափն ու հոսանքը, որ նոցա ձեռքով կատարուեցաւ՝ գերազանցեց բոլոր նախորդ- ները. մի քանի օրից լոյս տեսնող զբքի մէջ, Դուք կզբո- նէք այդ բոլորի համարատութիւնը, ի մի ժողոված ա- կանատես վկաների ցուցումներով և հաւատիացմամբ, և այդ անդր-գերազանց զազանութիւնները մոռացնել են տալիս Արեելքի արիւնազանդ տարեգրութիւնները: Եւ այդ ոճիրները կատարուած են մի կառավարութեան ձեռ- քով, որ յարգ ու պատիւ էր վայելում բոլոր քաղաքա- կիրթ ազգերի կողմից: Այդ ահռելի թշուառութիւններն ու տանջանքները կրելով Հայ ցեղը մի անգամ և ապացու- ցեց, թէ ինչպիսի արութեամբ և ուղղամիտ հաւատար- ժմութեամբ է փարած իւր Քրիստոնէական կրօնին և իւր ազգային աւանդութիւններին, որ երբէք թուլացած չէ իւր ինն դարեան տանջալից և հալածական կեանքի մէջ:

«Վերջին տարիների Հայութիւնը իրեն կատարեալ արժանի ցոյց տուեց իւր ազգային մարտիրոս-նահատակների և «Հերոսների անուան», որ Հայ պատմագրութեան էջերի «մէջ անմեռ փայլով է շողում»:

«Եւ երբ Զեր ամենայն յարդանաց արժանի ծերու- նազարդ Հայրապետին զեկուցանելու լինիք իմ ամենա- շօներմ զգացումներս այս կոնդակի համար, կարող կլինիմ մինդրել հաղորդել Նորան այն ես, որ թէ որչափ և խաւար ու սոսկալի լինին տառապանքի այս օրերը, բայց և այնպէս զուսոյ և յուսոյ մի ճառագայթ եմ տեսնում ես: Երբ Դաշ- նակիցները յաղթական կելլեն այդ ահեղպայքարից, ինչպէս մենք վստահութիւն և հաւատք ունինք, որ նոքա այդ- պէս էլ կանեն, և շատ լաւ յայտնի է այս նկատմամբ նոցա անդարձ որոշումը:— այն ժամանակ, ես կարծում եմ, որ նոցա համար անհանդուրժելի պիտի լինի կան- գուն թողնել թիւրք կառավարութիւնն այն վայրերում, ուր նոքա ամբողջ երկիրը Թրիստոնէական արեամբ են ուղղել և որտեղից նոքա աշխատել են զլխույթին տեղա- հան անել քաղաքակրթութեան յառաջադէմ արուես- տի և վաճառաշահութեան մի ընդունակ մի ժողո- վուրդ: Արդեօք Տաճկական մի այդպիսի Սուլթանու- թեան մալլ կարտօնուի Փաքը Ասիայի որ և է անկիւ- նում, թէ ոչ, զժուար է կանխորոշել, սակայն հաս- տատ կարելի է ասել, որ ոչ Հայաստանում և ոչ Կիլիկիայում այդպիսի Սուլթանութեան գոյութիւնն անհնար կլինի: Եւ երբ անունն ամօթ շլինի: տալ, Թիւրքը (Unspeakable Turk) կհեռանայ և նոքա փոխա- րէն մի քաղաքակրթ վարչութիւն կհաստատուի Հա- յաստանում:— մի վարչութիւն, որ ընդունակ կլինի կեանըի և գոյըի ապահովութիւն տալ, աղատագրու- թեան և իւաղաղութեան կարիքը տարածելով աղա- րնակութեան վերայ, — ես կասկած չունիմ, որ Հայ ժո- ղովուրդը կարող կլինի կրկին ոտքի կանգնել իւր ներկայ աղէտների և թշուառութեան միջից և կրկին ցոյց տալու այն սքանչելի ոյժը, որով պիտի վերաստանայ իւր թուա-

«կան քանակն ու ներքին ոյժը, որ յաճախակի իւր անցեալ կեանքի մէջ է ցոյց տուել։ Զեր ազգային կեանքը չի կորչիլ։ Դուք այն ցեղն էք, որ ամենից աւելի բնդունակ է վերականգնել բարօրութիւնն այն երկրների։ որ առերուած և տակուվերայ է եղած անթիւ արշաւանքների սպատճառով։»

«Զեր անգղիացի բարեկամները յաճախ են խնդրած ։ Զեզ համբերութեամբ զինուել՝ — համբերութիւն՝ ճնշումների կառավարութեան տակ, ճնշումներ՝ որ արդարացնում են ապստամբութիւնը, եթէ ապստամբութիւնը յաջողութիւն ունենար։ Սակայն, այժմ պիտի փորձեմ մինդրել Զեզ ունենալ ոչ միայն համբերութիւն, այլ և զլաւագոյն ապազայի յոյսեր ևս ունենալ։ Մենք մեր աղօթքներն ենք միացնում Հայ եկեղեցու և Զեր Ա. Կաթողիկոսի աղօթքների հետ, որպէս զի այս յոյսերի իրականացման երկար սպասելու հարկ շնորհ։»

Լօնդոնի Հայկական Միութեան նախադահ գնդապետ Գ. Գրիգորի կարդաց Կանգակի անգղիէրէն թարգմանութիւնը, արտագրուած անգղիացի գեղազրի ձեռքով, յատուկ պատրաստել տուած, մեծ յաջողութեամբ։ Մանչէստրի մէջ,

Լօրդ Ջեյմս Բրայո խորապէս յուղուած կրկին իւր ամենախորին շնորհակալութիւնը խնդրեց յայտնել Ն. Սրբութեան, Նորա օրհնութեան և զնհատական կոնդակի համար և հաւաստիացնել Ամենայն Հայոց Սրբ. Կաթողիկոսին, որ իւր համար այդ Կոնդակը ամենաթանգակին սեփականութիւնն է, որ ունի և ամենամեծ խնամքով ու մեծարանքով պիտի պահպանէ։

Գէորգ Արքեպիսկոպոսը մտտոյց Ն. Ղաեմութեան Հայրապետական կոնդակը, որ գրուած էր արծաթեայ նկարէն և նուրբ քանդակներով զարդարուած մի գլանի մէջ, որ յատուկ խնամքով պատրաստել էր տուած Լօնդոնի Հայկական Միութեան Յանձնաժողովը, Լօնդոնում; որ վերջին խօսքն է Անգղիական ոսկերչական գործի և յանձնարարուած «Ոսկերիչների Ընկերութեան» խորհրդին (Goldsmiths' and Silversmiths' Company Ltd. Regent str. London); Ար-

ծաթեայ զլանի մի երեսին բարձրաքանդակով երեռւմ է Ա. Էջմիածինը, որի յետեի մասում երեռւմ է ձիւնապատ Արարատը: Գլանակը հաստատուած է երկու ծայրից արծաթեայ յենարանների վերայ, որոնք հանգչում են ապանսուէ զեղեցիկ պատուանդանի վերայ, վերջինս կրում է արծաթեայ մի փոքրիկ տախտակ, հետեւալ մակագրութեամբ:

From

The Catholicos of All Armenians

to

The Right Honorable Viscount Bryce, O. M.

in gratitude for his noble and generous
services to the Armenian Nation

April, 1916.

Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի կողմից Ն. Վահանական լորդ Ջ. Բրայսին, Ա. Խ. Ինշան իւր աղնիւ և օգտաշատ ծառայութեան առ Հայ ազգը:

Վահանական լորդն ընդունելով Կոնդակը, առանձին հետաքրքրութիւն է ցոյց տուել Կոնդակի նկարների նկատմամբ, և հնագոյն հայկական գրչութեան օրինակով, որոնք զեղեցիկ նմուշներ են մեր մանրանկարչութեան և գրչութեան արուեստի: Կարեոր բացատրութիւնը լսելուց յետոյ, կրկին և կրկին իւր շնորհակալիքն է յայտնել խրնդրելով Գէորգ արքեպիսկոպոսից, զեկուցանել Ն. Ս. Օծութեան:

* * *

Դեկտ. 16-ին պաշտօնական գործերով Մ. Աթոռ Եկատերեանի փոխ թեմակալ Տ. Խորեն Եպիսկոպոս և Ն. Սլբառութեան ներկայանալու շնորհն ունեցաւ:

* * *

Դեկտ. 21-ին Մ. Աթոռ ժամանեց պաշտօնական դործով Երևանի նահանգապետի օղնական Ալէքսանդր Դաւիթիչ Պանչուլիձե և Ն. Ա. Օծութեան առանձին ունկնդրութեան արժանացաւ:

* *

Նոր Տարուայ առթիւ Մ. Աթոռում կար հանդիսառ պատարագ, որից յետոյ Կայսերական և Հայրապետական մաղթանը, պատարաիչն էր Գեր. Տ. Յուսիկ արքեպիսկոպոս:

Ն. Սրբութիւնը, թեթեակի հիւանդութեան պաաճառով Տաճար իջնել չկարողացաւ: Նոյն պատճռով և Վեհափառ Հայրապետի մօտ պաշտօնական ընդունելութիւններ չկային այդ օրուայ առթիւ:

* *

Յունուար 5-ի երեկոյեան, Ն. Սրբութիւնը հաճեց Տաճար իջնել և ներկայ գտնուիլ Ճրագալոյցի Ա. Պատարագին, չնայելով իւր թեթեակի տկարութեան:

* *

Յունուարի 6-ին, Ն. Սրբութիւնը հաճեց Տաճար իջնել Ա. Պատարագի ժամանակ և ներկայ լինել Զրօրհնեաց հանդիսին, որ կատարուեցաւ Մ. Տաճարում սովորական հանդիսաւորութեամբ և շըսկ:

Պատարագիչն էր Տ. Մատթէոս եպիսկոպոս:

Այդ օրը Ն. Սրբութեան մօտ նշանակուած էր ընդունելութիւն պաշտօնական անձերի, հաստատութիւնների ներկայացուցիչների և մասնաւոր անհատների համար:

* *

Յունուար 7-ին Ն. Սրբութեան նոր Տարուայ և Ծնընդեան տօները շնորհաւորելու համար Մ. Աթոռ ժամանեցին Երևանից՝ Երևանի փոխ-թեմակալ Գեր. Տ. Խորէն եպիսկոպոս, քաղաքագլուխ պ. Ա. Խաչատրեան և քաղաքացիների կողմից պ. պ. Յովհաննէս Մելիքեան և Գէորգ

Ամիրեան, որոնք ամենքն եւս արժանացան Ն. Վեհափառութեան առանձին ունկնդրութեան և օրհնութեան:

* *

Վեհ. Հայրապետը ցանկանալով առաւել մօտ եւ սերտ կապ հաստատել իւր հօտի հեռաւոր վայրերում ցըռւած մասերի հետ և նոցա ամենքին կապել Մ. Աթոռի հետ, հաճել էր իբր նուիրակ ուղարկել իւր կողմից Եզիպտոսի առաջնորդ Գեր. Տ. Թորգոմ եպիսկոպոսին Հնդկաստան, Եթովպիա և Ոււգան:

Տ. Թորգոմ եպիսկոպոսի Բոսմբէյից տուած հեռագիրը հաղորդեց, որ Ն. Սրբութեան նուիրակն արդէն հասել է այնտեղ դեկտ. 12-ին (ըստ Հ. տ.) և իւր նուիրակութեան գործին ձեռնարկել: Հետզհետէ հասնող տեղեկութիւնները պարզեցին, որ Թորգոմ եպիսկոպոսի Հնդկաստան գնալու խնդիրը ուշացել էր ներկայ պատերազմական վիճակն ի նկատի ունենալով: Որի պատճառով հարկ էր տեսնուած առանձին արտօնութիւն ունենալ Հնդկաստանի անդղիական փոխ-արքայից, որպիսի արտօնութիւն ստանալու գործը դիւրացնելու համար մեծ օժանդակութիւն էր ցոյց տուած Ն. Սրբութեան նուիրակին Եզիպտոսի անգլիական կառավարութիւնը, ամեն դիւրութիւն և յարմարութիւններ ընձեռելով Տ. Թորգոմ եպիսկոպոսին:

Տ. Թորգոմ եպիսկոպոսը մեկնել է Եզիպտոսից նոյեմբ. 29-ին, Պուտ-Սայիդ, ուր նաւ մտնելով պիտի ուղևորուելը Բոսմբէյ: Իբրև թարգման անդղիական լեզուի իւր հետ ունի յատակ թարգման, յանձին պրօք. Մուրադեանի, և իբրև եկեղեցական երաժիշտ՝ պ. Դեղամ Քէօլէեան:

Տ. Թորգոմ եպիսկոպոսն Ն. Վեհափառութեան կողմից տրուած նուիրակութեան Կոնդակը թարգմանել է տուած անդղիերէն և բաղմաթիւ օրինակներ՝ հայ բնագիրը և անդղիերէն գեղեցիկ թարգմանութիւնը միասին, իբրև մի տետրակ իւր հետ առել ցըռւելու իւր նուիրակութեան վայրում: Տետրակի առաջին երեսի վերայ զըտն-

ւում է Ա. Եջմիածնի նկարը, իսկ վերջին էջի վերաբ
•էջ Միածինն ի Հօրէ» շարականը:

Հնդկաստանի նուիրակութեան գործն աւարտելուց
յետոյ, Հայրապետական նուիրակը կանցնէ Սումատրա և
Ճաւա կղզիները: Սակայն ի նկատի ունենալով, որ այդ
կղզիները գտնուում են Հոլլանդական իշխանութեան տակ,
իրեն նոցա ստացուածք: ուստի Բրիտանական Կառավար-
քութիւնը կանխօրէն դիմումներ է արած, այնուեղ գնալու-
արտօնութիւնն ստանալու: Ապա վերադարձին նա կմտնէ
Եթովպիտիա և Սուգան, այն տեղի ցրուած Հայութեանն և ս
այցելելու:

* *

Յունուար 11-ին Մ. Աթոռ ժամանեց Տփխսից՝ Կով-
կասի Հայոց Բարեգործական ընկերութեան նախագահ պ-
Սամսոն Յարութիւնեան և Ն. Օրբութեան առանձին
ունկնդրութեան արժանանալով, նոյն օրը վերադարձաւ
Երևան:

* *

Յունուար 15-ին Մ. Աթոռ եկաւ Երևանի նահանգա-
պետ Ա. Ե. Ստրելբիցկի և արժանացաւ Ն. Օրբութեան
առանձին ունկնդրութեան:

Պ. Նահանգապետը Երևար հիւանդ. պառկած էր և
իւր ապաքինումից յետոյ պարտք էր համարել անձամբ
ներկայանալ Ն. Ա. Օծութեան օրհնութիւնն ստանալու
և տօները շնորհաւորելու:

* *

Յունուար 17-ին, Եղբ. Օգնութեան Յանձնաժողովի
անդամ Տ. Դէորդ վարդապետը մեկնեց Եղբ. Օգնութեան
գործերով Աշտարակ, կազմակերպելու այնուեղի Յանձնա-
խումբը և ի մօտոյ ծանօթանալու գաղթականների վիճա-
կի հետ:

Ի նկատի ունենալով նոյն շրջանի, գլխաւորապէս Ա-
պարանի շրջանի գաղթականների ծանր վիճակը կարգա-
զրուեցաւ Եղբ. Օգնութեան կողմից Երեք վագոն ալիւը

ուղարկել, որպէս զի քաղցի մատնուելու վառանգի առաջն առնուի. միաժամանակ և ուղարկելով բաւականաշափնաւթ և շաքար։ Այս դրութիւնն աւելի և ծանրանում էր, քանի որ Կովկասի Հայոց Բարեգործական Ընկերութեան պահեստի բացումն Աշտարակում մինչեւ այժմ, հանգամանքների շնորհիւ, անկարելի եղաւ բանալ։

* * *

Մ. Աթոռի միաբան Տ. Ներսէս վարդապետ Տէր Միքայէլեանը նշանակուած լինելով Ն. Սրբութեան կողմից փոխանորդ Ն. Նախիջեանի վիճակի, մինչեւ փոխանորդութեան պաշտօնի գնալը խնդրեց Ն. Սրբութեան արտօնութիւնը, երկու ամսով բժշկութեան գնալ Տփխիս։ Ն. Սրբութիւնը բարեհաճեց արածնել նորան այդ։

Տփխիսից Տ. Ներսէս վարդապետը իւր յունուար 18-ին գրած մի խնդրով դիմելով Ն. Սրբութեան խնդրում է իրեն ազատ կացուցանել հոգեոր կոչումից և Մ. Աթոռի միաբանութիւնից։

Ն. Սրբութիւնը, ի նկատի ունենալով, նորա խնդիրը բարեհաճեց յունուարի 20-ին ազատ կացուցանել նորան Մ. Աթոռի միաբանակցութիւնից, զրկելով նորան կուսակրօն քահանայութեան կոչումից և վարդապետական աստիճանից և զասելով նորան ի շարու աշխարհականների, պատուիրելով Ո. Սինօղին կատարել պաշտօնական ձեւականութիւններն այս նկատմամբ։

* * *

Յունուար 23-ին Խարկով մեկնեց Ն. Սրբութեան թոյլտութեամբ Մ. Աթոռից Տ. Գրիգորիս արեղան իւր՝ համալսարանական պետական վերջնական քննութիւնները տալու և վերադառնալու Մ. Աթոռ։

Տ. Գրիգորիս արեղան, չնայելով, որ Մ. Աթոռի Հոգեոր ձեմարանում դասեր ուներ, սակայն ձեմարանի Վարչութիւնը հնարաւոր գտաւ, յարդել նորա խնդիրը, ազատ կացուցանել ուսուցչութիւնից, որպէս զի կարող մինէր իւր վերոյիշեալ մտադրութիւնն ի կատար ածել։